Ч. 197. Субота 1 (14) вересня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Подорож царя до Німеччини. — Процес против польскої молодежи. — Справи хіньскі.)

Подорожию царя занимає ся живо европейска праса і слідить кождий крок, нотує всяку подію. Телеграфічно доносять з Гелі над Балтийским морем, що передвчера, коло 10-ої години перед полуднем, прибули там два кораблі: „Стандард“ з царем і „Світляна“ з великим князем Алексеєм на помості. На німецких кораблях заграли російский гимн, а з кораблів, які виїхали на зустріч, випалено цісарскі сальви. Цар разом з дружиною, в котрій находив ся також міністер заграничних справ Лямбсдорф, удав ся на поміст корабля „Гогенцоллерн“, де єго сердечно повитав німецкий цісар. Оба монархи живо розмавляли з собою на помості. Також при обіді на корабли „Гогенцоллерн“ вела ся оживлена розмова. Цар пив в руки Більова, Шліфена, Алленбурга, Гольмана, Тірпіца, а німецкий цісар в руки в. кн. Алексія, Лямбсдорфа, Фридриха, Бенкендорфа і др. Гірша. Коли царский яхт зблизив ся до Гелі, встали гості від стола і перед лицем обох монархів відбула ся парада кораблів серед окликів „гура!“ при звуках російского гимна. Відтак цісарскі яхти закинули якори, а адмірали і команданти кораблів з'явили ся на помості „Гогенцоллерн“, щоби відбути дефіляду. Цар мав на собі німецкий адміральский униформ, а німецкий цісар російский мундур. Цар звидів кілька німецких кораблів.

В Торуню розпочав ся в понеділок, серед великого натовпу публики, процес о тайні стовариншеня против 60 польских ґімназиястів. Всі обжаловані, числом 60, стапули до розправи, і всі не признають ся до вини. — Державна прокуратория закидає обжалованим, що в часі студий в містах: Штрасбурзі, Торуни, Познани і Ґнізні засновували тайні товариства. Діяльність тих товариств, після акту обжалованя, датує ся ще від 1892 року. В тім то році власти російскі повідомили пруске правительство, що товариства студентскі в Пруєиї стоять в звязи з такими же товариствами в Привислянськім краю. Дальше закидає їм акт обжалованя, що розвивали тайну аґітацию і були чинні під такими фірмами, як „Товариство літерацке“, „Читальні науково“. На зборах, що відбувались в тих товариствах, нараджувались над відбудованєм Польщи, і збирали межи собою складки, а узбирані гроші висилали до Народного скарбу в Раперсвилю.

З Хінцями іде Европі у всім павшаки. Покутниче посольство хіньске дуже вдоволене зі своєї місиї, яку придумав цісар Вільгельм німецкий задля упокореня Хіни. Бо найбільші ознаки упокореня Хінці витолкували собі на свій хіньский спосіб як найвисші почести. Те, що на двірци в Берлині не було жадного прийнятя, ані навіть публики і що мало стати заявою рівнодушности і маловаженя для посольства, оно приняло як знак надзвичайного поважаня, бо в Хіні уважають се обидою, коли підчас переїзду знаменитої особистости панує на улицях натовп і гамір. Підчас їзди посольства до Потсдаму не було жадної ескорти, яку додають звичайно членам панующих родин. Але Хінці як-раз взяли се за надзвичайну почесть, бо оружну ескорту додають Хінці лише побідженим можновладцям на знак їх примусового положеня і упокореня. Аж в цісарскій палаті узріли Хінці сторожу, котра однак не презентувала їм оружия. І се Хінці взяли за ознаку почести, що „білі чорти“ стояли непорушно як мур і мусіли мовчати, коли переходило хіньске посольство — очевидно з великої пошани. Цісар приняв посольство сидячи, але повитав їх кивнєнем голови. Се надзвичайно честь, яку ледви, чи хіньский цісар віддав би чужинцям, бо він сидить підчас авдиєнциї на престолі непорушено, як мумія. Всьо, з чим стрітили ся Хінці в Потсдамі, виглядало їм на дуже почестне, сердечне, приватне приняте, а не на покутничу місию. — Так само з Шангаю доносять до „Morgenpost“, що карні пунктациї є простою шуткою, особливо що-до заборони довоженя збруї і що-до заборони іспитів в деяких містах. Підчас веденя сих переговорів ані на хвилю не уставав довіз оружия чужими фірмами і з певностию не устане в будучині. Цісарский едикт що-до застановленя іспитів каже, що причиною сего є виливи рік і другі елементарні нещастя! Мировий протокол призначує теперішні державні податки на сплату контрибуциї, тимчасом ґубернатори накладають нові податки на сю ціль і тим способом не лише ставлять торговлі нові запори, але збільшають обурене населеня на чужинців. З сеї причини прийшло вже в кількох місцевостях до грізних несупокоїв.

ГОЛУБИЙ НАШИЙНИК.

(З польского — Ґайоти.)

Хороша Янґа, (то значить: Радість), дівчина з муриньского племени Табу, сказала вродливому Сокоме, (то значить: Твердий кулак), що хотів з нею побрати ся:

— Стану твоєю жінкою, але мусиш зі служби у білих людий привезти мені нашийник з трех рядів великих голубих перел, перегороджуваних золотими звіздами. Нашийник такий я бачила у моєї приятельки Моа, тоді, як я їздила з братьми до Басса, на єї весілє. Від того часу лише о нім гадаю, і той стане моїм мужем, хто мені завісить єго на шиї.

— То я ним буду, — сказав рішучо Сокоме, — але обіцяй мені, Янґо, що будеш терпеливо ждати, аж другі дощі упадуть на землю. Тоді верну і привезу тобі твій нашийник.

— Добре, — відповіла Янґа, — памятай лише, щоби перли в другім ряді були більші як в першім, а в третім більші як в другім.

Розмавляли так, стоячи над берегом моря, обернені на північ і дожидаючи, коли покаже ся „плаваючий дім“ з краю білих, котрого надіяно ся кождої хвилі.

Сокоме і кільканайцятьох инших сильних хлопців наміряли всісти на него і поплисти дальше на полудне, аби предложити свої услуги розсіяним вздовж берегів европейским факториям і плянтациям, а по році вернути до рідного краю, з множеством найкрасніиших річий, в новеньких бляшаних куферках, як то від давна був звичай серед трудолюбного а вандрівного племени Табу, що становить одну галузь великого народа Кру, осілого на Лібериійскім побережи.

Кождий з тих парнів міг легко ступати під двіста-фунтовим тягаром на голові, і цілий день махати сокирою в гущавині, не утомившись більше, ніж колиб для забавки розгортав тростинкою траву. Отже надіяли ся доброї служби і хороших „дашів“ (подарунків) і були в як найвеселійшім настрою.

Лиш одному Сокоме мрочили ся очи і блідли ґрубі уста, на гадку, що довгий час буде позбавлений виду горашої Янґи, своєї вибраної „юнуби“ (женщини). Був то дуже рідкий молодець; любовна бо туга єсть понятєм, на котре звучна мова Табу — нагадуюча дуже булькотанє кипячої води — не має назви, так само, як не має єї на санки, мороз, снїг і такі инші чужі явища.

Але ось появляє ся чорна точка і росте на овиді; вибігає з неї круга смуга диму і проймаючий свист потрясає воздухом. Величавий корабель з розпущеними всіми вітрилами, котрих ще не звинув минувши пассати, задержує ся на повнім мори, і кидає умовлений знак, що єсть місце. Отже чия воля, нехай спішить ся.

Настає страшенний заколот на звичайно тихім, соннім побережу. З жовтого піску зривають ся чорні статі і женуть до човнів, спихаючи їх на воду. Малі діти верещать як шалені і пливають довкола малих лодок, немов би були рибами, що задля якоїсь похибки породили ся на суші. Ціле село вибігає, аби провести вибираючих ся на корабель молодців.

Приготовленя-ж тих молодців суть, можна сказати, ніякі. Сам Діоґен не зумів би пустити ся в подорож з меншими пакунками. Але бо й ціла слава в тім, аби вивезти порожні руки і худі боки, а вернути з повним „боксом“ (скринкою) і ситим жолудком. Марнотратний син тут так само незвістна стать, як і чутливий Абеляр.

Хороша Янґа сідає також до човна, в котрім їде Сокоме, не так длятого, аби довше тішити ся єго присутностию, як тому, що має надію продати за цьвітисту хустку або фляшочку пахощів кілька сьвіжих кокосів, котрі вчерашнього дня стряс для неї Сокоме, вилїзши на пальму з скоростию дикого кота.

— Памятай, аби перли були такої самої краски, як небо по великім вітрі, — каже єму на працаню; а він вже з покладу, на котрий дістав ся, як всі прочі, по киненїй єму шнуровій драбинці, кличе:

— Памятай, будь мені вірною!

Новинки.

Львів дня 13 го вересня 1901.

— З учительских семинарий. П. Міністер просьвіти надав Францови Яворчиковскому, учителеви школи вправ учительскої муж. семинариї в Сокали, посаду учителя школи вправ при учит. муж. семинариї в Терниполи; іменував Івана Мотака, заступника учителя в учительскій муж. семинариї в Кракові, учителем школи вправ в тім самім заведеню; Ядвигу Філінні, помічн. учительку в учительскій жін. семинариї у Львові, учителькою школи вправ в учит. жін. семинариї в Перемишли; переніс Петра Будиньского, учителя школи вправ в учительскій муж. семинариї в Самборі, в тім самім характері службовім до учит. муж. семинариї в Сокали.

— Коронация Ікони Матери Божої — се рідке і незвичайне торжество церковне в нашім обряді — відбуде ся в Олеську (золочівского повіта) дня 8-го (21) вересня с. р. в день Рождества Пр. Богородиці. Само торжество попередить духовна місия, на котру вже в четвер — 19-го вересня — прибуде Впреосьв. Митрополит Шептицкий в супроводі Впрен. о. прелата Бачиньского і привезе з собою щирозолоту корону і скиптр, поблагословені Сьвятійшим Отцем Папою Львом XIII. Сам обряд коронованя Ікони Матери Божої розпічне ся в день Рождества Пресьв. Богородиці о год. 8-ій рано. Торжество заповідає ся величаво.

— Тарасові обходи. Філія товариства „Просьвіта“ в Косові, заходом читальні в Монастирскім уряджує вечерниці в 40-роковини смерти Тараса Шевченка дня 15-го вересня в салі тов. „Сокіл“ в Косові. Програма: 1. Вступне слово — о. Стефанович. 2. „Пробудилась Русь“ — мужеский хор. 3. Шевченко: „Наймичка“, декламация — селянка Бігари. 4. Сольо-скрипка — акад. Харжевский. 5. „Ой у поли три керниченки“; „Де срібнолентий Сян пливе“ — муж. хори. 6. Федькович: „Празник у Таковї“ — селянин Джуранюк. 7. Відчит. 8. „Помарніла наша доля“, сольо-тенор — селянин Джуранюк. 9. Шевченко: „До Основяненка“ — п-на Роговска. 10. „Реве та стогне“: „Ще не вмерла“ — муж. хори. — Ціна місць: Перворядне крісло 2 кор.; другорядне 1 К. 50 сот.; партер 50 сот.; добровільні датки приймає ся з подякою. Чистий дохід призначений на будову погорілої церкви в Косові. — Початок вечерниць точно о 8 год. вечером. По вечерницях відбудуть ся танцї в льокали „Касина“.

— Движима азбука, — се прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Бліїй, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картоні, враз із пуделком до переховуваня і відповідною інструкциєю з приладом до уставленя букв. Ціна 10 корон; для учителїв народних і книгарень по 8 корон. Замовляти можна в канцелярії Товариства „Просьвіта“ і в книгарни Ставропігійскій (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука“ повинна безусловно находитись в кождій народній школї.

— Наука руского язика і письменьства для дівчат, що ходять до не-руских шкіл, відбуває ся що суботи від 3-ої години пополудни в домі при Стрілецкій площі ч. 6 в партері в школї виділовій ім. Т. Шевченка. Виділ „Руского товариства педагогічного“ звертає ся з уклінною просьбою до патріотичних родителїв і опікунів, щоби заохотили свої дїти ходити на сю науку, котрої хосенність повинна бути ясною кождому тямущому Русинови. Ся наука відбуває ся в трех курсах. На найвисшім курсї учить Вп. професор рускої гімназиї др. Іван Копач.

— Аматорске представленє відбуде ся в недїлю дня 15-го с. м. у Вістовій в домі новозбудованої читальнї. Відограна буде драма в 3-ох актах „Арендар“. Початок точно о 7-ій годинї вечером.

— Великий пожар навістив Коломию. Як доносять з Коломиї, вибух там онегди в ночи около години $1\frac{1}{2}$ в середмістю замешкалім жидами, в домі Красової пожар, котрий з надзвичайною скоростию при сприяючім вітрі переніс ся на сусїдні доми. Небезпечність грозила майже цїлій жидівскій дїльници, та лиш енергічній сторожи огневій і войску удало ся около 5-ої години рано огонь зльокалізувати. Згоріло девять домів мешкальних, крім других будинків, а 30 родин утратило своє майно. Шкода, в значній части обезпечена, виносить 50.000 корон.

— Пригода радників міста. Социяльно-демократичний радник міста Берлина Гоффман і проводир робітників Шульц хотїли переконати ся, який порядок в міскім пристановищи для бездомних, отже убрали ся в драниву одежу і вечером пішли туди просити ся на ніч. Саме перед замкненем брами приймили їх разом з 60 другими бездомними і казали їм купати ся в холодній, не опалюваній комнатї, де що до того дуло зі всїх боків. Они не хотїли там купати ся, бо бояли ся, що перестудять ся, а тогди дозорцї набили їх добре кулаками і вигнали на улицю. Шульц і Гоффман сказали тогди, що вже будуть купати ся, але дозорцї кинули ся знову на них та ще лїпше побили, так, що аж понабивали їм добрих синцїв і знов їх вигнали. Они оба сказали відтак, що хотять поговорити з інспектором, але за то жадане дозорцї набили їх ще й третій раз. Тогди пішов Гоффман по полїцияна, а коли вернув з ним, дав ся одному з дозорців пізнати, що то він радний міста. — То міг би кождий сказати, відповіли єму і вигнали знов з пристановища. Тогди пішов Гоффман на полїцию, дістав звідтам асистенцию і аж тогди міг дістати ся до середини пристановища, котрим завідує місто. Всїм дозорцям казав тогди станути в ряд, а Гоффман розпізнавав тих, що его били. Виновників потягнено відтак до одвічальности.

— Гімнастичні вправи для учеників зачинають ся в рускім „Соколї“ з днем 2-го вересня. Вправи будуть відбувати ся 3 рази в тиждни, т. є. в понедїлок, середу і пятницю для учеників молодших від $^1/_2 6 - ^1/_2 7$ години, для старших від $^1/_2 7 - ^1/_2 8$ години вечером. Вписи відбувають ся в тих самих днях і годинах від дня 2-го вересня, ул. Підвале ч. 7. Вкладка місячна виносить 1 К. Вправи відбувати ся будуть під доглядом і управою шкіл. настоятелїв. За старшину товариства гімн. „Сокіл“: Др. *Гукевич*, за голову. *Денис Кучмка*, справник.

— Роман доньки міністра. Будапештеньскі газети розповідають таку історию: Донька бувшого сербского міністра Йовановича втекла з Базияша, де перебувала з батьком, з якимсь директором цирковим. Она була в Білградї заручена з якимсь судиєю, але батькови, коли він був ще міністром, судия був за малою фігурою для доньки. Коли опісля Йованович уступив, вареченний не хотїв вже женити ся з его донькою. Донька виїхала з батьком до Базияша і там поза плечима батька зайшла собі з директором перебуваючого там случайно цирку і втекла з ним.

— Підвисшенє кари. Суд апеляцийний в наслїдок внесеного прокуратором спротиву, підвисшив о. Мардиросевичу, бувшому вірменьскому крилошанинови з 8 місяців звичайної вязницї на півтора року тяжкої вязницї.

— Чорний герой в Буфальо. Від часу замаху на президента Мек Кінлїя нїхто в Буфальо не набирає ся такої слави, як величезний мурин Джім Паркер, що на виставі в сім містї єсть кельнером. Але він і заслужив собі на славу, бо то він був тим, що разом з детективом Ірляндом кинув ся на злочинця, котрий два рази стрілив до президента, то поміг его розоброїти. Злочинець хотїв ще третій раз стрілити а детектив вхопив его за праву

Вкінци розстають ся. Сокоме́ і его товаришів забрано сейчас під поклад, до машини, де заступають европейских палячів, неспосібних до подібної працї в такім горячім підсонню.

Вечерами найзручнїйші бігають по помостах і лазять по линвах, стягаючи на ніч великаньске полотно, під котрим проходжують ся подорожні першої кляси, а невідступний анґльо-африканьский місионар, в великаньскім повстянім капелюсї перешкаджає їм в роботї, втикаючи в руки книжочки з гимнами і соблазняє ся, коли питають ся его знаками, чи то що до їдженя?

Днї сходять їм скоро при занятю і навіть Сокоме́ не має богато часу на тугу за хорошою Янґою. Мусять же відробити їду і кутик на кораблї, хоч і так капітан стягне по півтора фунта коштів подорожи за голову від їх будучого пана.

Вкінци прибули до Старого Калябару і там найшли службу у аґента великої факториї, готової виміняти всьо, що лиш цивілїзация дати може на олїй пальмовий або кавчук. Колиб тою дорогою можна було збувати політичні пересьвідченя або домашні честноти могучої Анґлїї, факторія була би з любостию вела і ту торговлю — але що такі товари не находили покупу у місцевих кациків то знаменита фірма „Бартлей Бротир і Ска“ мусїла вдоволяти ся торговлею руму, горівки, тютюну, оружия, пахощів, парасолів і всяких сьвітячих і блискучих дрібниць.

Але служба в нїй була дуже добра.

Кождий „бой“ (хлопець, робітник) діставав денно фунт рижу і фунт сьвіжої риби, що закрашена пальмовим олїєм, підбираним зручно з факторийних кадий, становило знамениту страву. На нїй самій можна було утучити ся, а крім того нїхто не боронив їм печи плянтани в попелї, варити коку або батати і заїдати знамениту юшку „банґа“ витиснену із сьвіжих пальмових сливок. В недїлю кождий одержував по фунтї соленого або сьвіжого мяса і фляшку руму на двох. Отже коли мало ся таку їду, то мало ся майже всьо, чого душа в чорнім тїлї забажати може. Ах! колиб Картезий був уродив ся в Табу, цїлком певне его фільософічні гадки замкнув би в словах: „Їм отже єсьм“.

Не хибувало також нашим парням і инших більше духових розкоший. В сусїдній факториї застали земляків, партию боїв з Табу, котрі на кілька місяців перед ними покинули рідне побережа, отже було в сьвята з ким наговорити ся, а вечерами при ватрах і там-тамах устроювати великі, до пізної ночи протягаючі ся няня-няня (забави).

Що до працї, то она в днях приходу кораблів з Европи бувала страшенна, в звичайних днях було єї досить, аби побудити то божеске чувство, зване апетитом; але лучали ся й хвилї сьвятого дармованя і свободи, коли пан аґент мав гостий або трохи підхмелив собі.

Серед того всього Сокоме́ не забував о Янзї і єї нашийнику. Скоро лиш переступив поріг факторийних складів, обіймав бистрим поглядом нагромаджені там европейскі дива, але нїколи не міг добачити нїчого подібного до бажаного свого судженого предмету.

Дуже его то засумувало, тим більше, що знаючи лише шість слів анґлїйскої бесїди, не знав як взяти ся до того, аби в тій важній справі порозуміти ся з своїм паном.

Однако сама щаслива доля прийшла єму з часом з помочию.

В Калябарі і взагалї на цїлім західнім побережу єсть такий звичай, що „бої“ дістають цїлковиту заслуженину не в грошах, але в товарах і аж по скінченім роцї служби, але вільно їм серед року взяти на т. зв. „дух“ (на книжку) кілько схочуть товарів, лише щоби їх вартість не переносила нїколи половини належної їм квоти. До тої книжки записують ся також і потручують пильно робочі днї, опущені з причини недуги або з инших причин, а також такі, котрі вичеркують ся яко кара за недбалість, лїнивство або упертість. То знаменита система: мурин вправляє ся в моральности і пильнованю правил гиґієни, а его пан має чистий зиск.

Всї товариші Сокомего користали з привилею; не було тижня, щоби котрий з них не взяв „на книжку“ то фляшки руму, то куска пахучого мила, то лікоть бавовняної матерії. Лише книжка Сокоме́го була чиста, як совість новородженої дитини.

То звернуло увагу его пана і спитав его о причину тої здержаности, а було то вже в пятім місяцї его служби, коли Сокоме́ міг не лише зрозуміти, але й відповісти ломаною анґлїйщиною, такою що в Льондонї можна би бути проданим або купленим не знаючи своєї цїни.

— Масса — сказав Сокоме́ — маю дуже великий справунок і не знаю, що він буде коштувати. Отже мушу щадити, аби менї відтак вистало і на богато инших річий, бо я

руку і не давав стріляти. Але мурин Джім Паркер зробив ще більше; він прискочив і не зважаючи цілком на то, що злочинець поже єго убити, вхопив за револьвер і вирвав єго з руки. Сенатор Ґенна подякував єму оногди особисто при всіх людях, подав єму руку, і сказав, що ціла Америка гордить ся ним. Але чорний герой набираєсь не лиш слави, але також і гроший. Американьскі ентузиясти купують у него на памятку кусники тої одежи, яку він мав на собі, коли уратував президента. Навіть ґузики від сурдута продає по високої ціні; декотрі продав навіть по 20 долярів (96 К.) Мимо того всего, він не згордів, і послугує дальше, та й добре робить, дістає від гостий так щедрий напивок, що незадовго зложить собі малий маєток.

— **Тайна старої дами.** В Льондоні арештувала поліция сими днями якусь стару даму, котра парасолею била людий на улици. Коли її спитали, длячого она нападувала людий, то она сказала, що найменше міліон людий переслідує її. Вже по дорозі, коли її вели на поліцию, показало ся, що старушка неповна розуму. Аж по довгім допитуваню удало ся комісареви видобути з неї, що она називає ся міс Ґльовер і що мешкає в готели при Лівepпульскій улици. Коли же там про ню розвідували ся, показало ся, що там про ню не знають більше як лиш то, що она винаймила одну комнату і що давнійше мешкала на Байсвотер. На сім передмістю мешкала она через пять недїль, але де перед тим і що робила, того вже не можна було розвідати. Щоби дійти тайни комісар велів її зревідувати і насамперед знайдено при ній портмонетку зі сумою 160 марок, а відтак дияманотову брошку вартости 20.000 марок. Несподіванка була ще більша, коли в торбинції, котру носила на руці знайдено між старими паперами диямантовий диядем два золоті ланцушки, пару диямантових ковтків, смараґдову шпильку, а до того всего цінний папір вартости 10.000 марок, дванайцять штук цінних паперів на 1000 марок, 65 штук по 2000 марок, а 6 штук по 100 марок. Міс Ґльовер як той грецкий фільозоф носила ціле своє майно при собі. Тоту загадочну даму приміщено поки що в пристановищи для бідних. Коли опісля поставлено її перед льорд мера, не міг і той нічого видобути з неї. Підчас переслухуваня домагала ся она заєдно, щоби їй віддали її майно. Звідки она, того не уміла сказати; але кілько має гроший то знала добре. Коли її спитали, то она відповіла: 156.700 марок. Поліция старає ся тепер розвідати, хто тота загадочна дама.

Телеґрами.

Торунь 13 вересня. З 60 обжалованих студентів увільнив суд цілком 15, уділив нагани 10, а инших засудив на кару вязниці від 1 дня до 3 місяців.

Ґданьск 12 вересня. Вчера о годині 8 рано відбули ся великі маневри німецкої фльоти. Цар і цісар Вільгельм приглядали ся маневрам з воєнного корабля „Цісар Вільгельм II“.

Неаполь 13 вересня. Вчера прибули сюди в повороті з Хіни італіяньскі войска.

Берлин 13 вересня. Тутешна рада міска вибрала знов 109 голосами на 124 голосуючих незатвердженого цісарем радного Кавфмана другим заступником бурмістра.

Атени 13 вересня. Прибуло тут вчера 310 румуньских студентів вискших наукових заведень. Населенє витало їх з одушевленєм.

Ґданьск 13 вересня. Тутешна поліция арештувала одного італіяньского моряка, підозріного що належить до союза анархістів.

Надіслане.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників	. . . аркуш	по 10	сот.
2. Замкненя місячні	. 2 аркуші	„ 5	„
3. Інвентар довжників	. аркуш	„ 5	„
4. „ вкладників	. „	„ 5	„
5. „ уділів	. . . . „	„ 5	„
6. Книга головна	. . . . „	„ 10	„
7. „ ліквідацийна	. . „	„ 10	„
8. „ вкладок щадничих	„	„ 10	„
9. „ уділів членьских	„	„ 10	„
10. Реєстр членів	. . . . . „	„ 10	„

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

умер би зі встиду, колиб вернув до мого краю з куферком, в котрім калатало би як в сухій дини.

Само собою розуміє ся, що більшу половину тої хорошої і розумної промови виповів знаками, але пан аґент, обзнакомлений з муриньским способом говореня, не потребував більше, аби війти коли не в подробиці то бодай в провідну гадку Сокомеґо.

— Якийже то справунок? — спитав ласкаво.

Того дня був в знаменитім настрою. Удалось єму купити кілька міхів пальмових оріхів від муринів з глубини краю за паку стрільб скалківок, що мали лише ту одну хибу, що не хотіли стріляти. Впрочім були то хорші і знаменитї стрільби, а звістно, що річний, котрим не можна би зробити ніякого закиду, дуже мало на сьвіті; а щож доперва в африканьскій торговли.

Сокоме, осьміленний добротою пана, звірив ся єму рівночасно з тайни свого серця і з свого клопоту; описав, як умів, найліпше красу Янґа і прикмети жаданого нею голубого нашийника і вкінци спитав: яким способом мігби прийти в посїданє такого нашийника?

Представитель знаменитої фірми „Бартлей Бротер і С-ка“ задумав ся на хвильку.

— То справді дуже дорогий справунок— сказав — і колиб я був на твоім місци, Сокоме, давбим собі спокій з „мамі“ (женщиною), що має такі дорогі вибаги. Але то вже твоя річ. Коли хочеш, напишу до Анґлії першим пароходом, а за два місяці будеш мати нашийник, якого жадаєш.

Чорні очи Сокомеґо блисли. В широкім усьміху показав всі свої білі зуби з випилуваним в двох передних рівцем, після споконвічного звичаю в Табу.

— Дякую, масса, — сказав, дотикаючи на доказ глубокої вдячности кілька разів долонею своєї прекрасно розвитої груди. — Я обіцяв, то мушу додержати, нехай буде що хоче. Але все хотів би я знати, кілько то буде коштувати.

Пан аґент знов хвилю погадав. То був справді щасливий день, годилось би назначити его в торговельнім календари. Звичайно „бої“ не мають таких забаганок. Берүть товари загально уживані на березї, такі саміські, які брали батьки і діди і на які суть постійні ціни. В таких услівях зарабляє ся на них сто, найвисше сто пятьдесять за сто — невеличкий, справедливий процент, немов купон від заставного листу всіх трудів, небезпечностий і ризика фінансових операций на чорній земли.

Але в тім случаю лучала ся нагода заробити чотириста, навіть пятьсот за сто. Сокоме мав той хороший огонь неосторожности в очах, так звістний европейским ювілєрам, коли розлюблені молодці купують у них заручинові перстені. Европейскі ювілєри! скажіть з рукою на серци: Чи не лучаєсь вам упечи малої, маленької печені несподіваного зиску при такім огни? А щож доперва, коли би ви були аґентами африканьскої факторії, а вашим клієнтом був мурин з Табу!

(Дальше буде).

Видання
Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґете-Франко: Лис Микита (друге цілком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дітий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. Нашим дітям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Байки братів Ґрімів 50 с.

Видання без образків.

***Читанка** ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене виданє 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капцї 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Апдів 20 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***Дніпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 40 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землі 1 Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка історія педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулівера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулівера до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олімпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки руської мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дітий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониского**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропігії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского.**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї, Швециї і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, **найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,**

Grand prix **найвисша відзнака на виставі** в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль **найвисша відзнака на виставі** в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччіого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского,** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускій).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)